Robin Hood FLOUR

די דאָזיקע מעל גיט ארויס מער לאבנס פון בעסערן ברויט

דעם רב׳ס טאָכטער

א העכסט שפּאַנענדיקער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין מיטל־אַלטער

פון לעאָ וויעזענפעלד

(פאָרזעצונג)

— פרינץ ! — האָט זי כמעט אָן אָן אטעם אויסגערופן — פרינץ, וואָס טוט איר ? איר לייגט צו די פיס פון אָן איינפאַכער אידישער מיידל ! שטייט אויף, איך בעט אייך ! שטייט אויף.

— נייז, — האָט עמעריך — וועל־כער האָט נעהאַלטן פעסט איר האַנט אין זיינער נעענטספערט, — נייז. איך וועל ניט אויפשטיין ביז דו וועסט מיר נים זאָגן, אז אויך דו ליבסט מיך.

— איך וועל ניט ענטפערן אויף קיין איינער פון איינערע פראַגן, — האָט חנה׳לע מיט א פעסטן טאָן געזאָגט, — ביז איר וועט ניט אויס־שטיין און זיך אויפהיטן אויף דער באַנק אזוי ווי פריער, כדי מיר זאָלן קאָנען ריידן ווי מענשן. אפשר האָט איר פאַרגעסן דעם אונטערשיד צווישן אונז ביידע, איך אבער האָב דאָס ניט פאַרגעסן. איך ווייס ווער איך בין און קאָן דערפאַר ניט דערלויבן אונ־ז׳ר קרוין פרינץ צו לייגן ביי מיינע פיס . . . . שטייט אויף און איך וועל אייך פראַגן, וועלכע איר וועט מיר שטעלן.

אזוי ריידנדיק האָט זי זיך אָנגע־בויגן מיט א חן דעם פרינץ מיט איר פרייער האַנט אויפהויבן אויף אַלע אייערע פראַגן, וועלכע איר וועט מיר שטעלן.

— דאָס איז אַלץ מיטן טיפן פאַרדרוס אויסגערופן. — דו וואָלסט נעפאַסט צו זיין א מאַטעמאַטיקער, וואָלסט נעקאָנט זיצן מיטן בלייערנעם מלחמות קעגן אַנדערע, מיין פרינץ, איז ניט שטענדיק א העלדישקייט. איז די מערסטע פאַלן קעמפן די סאָלדאַטן אין מלחמות קעגן א שונא, וועלכן זיי קאָנען ניט, און צו וועלכן זיי טראָ־גען ניט די מינדסטע שנאה. זיי גייען בלוין אויף דעם שלאַכטפעלד און ברייגען זייערע לעבנס פאַר קרבנות, דערפאַר, ווייל זיי זיינען דערצו גע־צוואונגען פון זייערע הערשער. דאָס זיינען ניט קיין העלדן, פונקט ווי עס זיינען ניט קיין העלדן יענע, וועלכע ווילן זיך צוליב דער איינער אדער אַנ־דערער זאַך אויסצייכענען, און שטעלן זייערע לעבנס אין געפאַר. העלדן, אמת׳ע העלדן, זיינען יענע, וועלכע קאָנען קעגן זיך אַליין אָנפירן א מל־חמה און זיך אַליין באַזיגן . . .

חנה׳לעס האַרציקע ווערטער האָבן ניט פאַרפעלט זייער ווירקונג. עמעריך איז פון זיי אויפגעוועקט געוואָרן ווי פון א טיפן שלאָף, און ער האָט זיך געפילט גלייך ווי ער וואָלט מיט אַמאָל אָפּגעגאָסן געוואָרן מיט א קאַלטן עמער וואַסער. אזוי רערן האָט ער ביז איצט נאָך קיין שום פרוי ניט געהערט. קיין איינע פון די פרויען, מיט וועל־כע ער האָט זיך ביז איצט באַנעגנט, האָט נאָך ניט באַזאָגט אזא שערפן ווי דאָס. אַלע טעטעלייטן וועלן נאָר אין ריידן ווי זי, אירע ווערטער האָבן טיף אריינגעדרונגען אין זיין הארצן און דער ווירקונג איז אין אַלע אירע אָדערן געווען אַזאַ, אַן אויב אין אויף מיר. געפאַרן, וועלכע מיר וועלן ניט זיין שטאַרק געגוג א טראָ־גען, אבער וועלכע מיר מוזן פאַר יעדן פריין פאַרזייהן . . . מיין ליבע קאָן אייך ברייגען בלויז אומגלוק אבער ניט דאָס מינדסטע גלוק; אייער ליבע ווידער, קאָן ברייגען מיין גאַנץ פאַלק אין געפאַר. איר וועט ניט אויס־שטיין און זיך אויפהיטן אויף דער באַנק אזוי ווי פריער, כדי מיר זאָלן קאָנען ריידן ווי מענשן. אפשר האָט איר פאַרגעסן דעם אונטערשיד צווישן אונז ביידע, איך אבער האָב דאָס ניט פאַרגעסן. איך ווייס ווער איך בין און קאָן דערפאַר ניט דערלויבן אונ־ז׳ר קרוין פרינץ צו לייגן ביי מיינע פיס . . . . שטייט אויף און איך וועל אייערע פראַגן, וועלכע איר וועט מיר שטעלן.

— ניין, איך וועל קיינמאָל ניט זע־ען די ווירקלאַכקייט אזוי ווי דו זעסט זי, — האָט דער פרינץ מיט טיפן פאַרדרוס אויסגערופן. — דו וואָלסט נעפאַסט צו זיין א מאַטעמאַטיקער, וואָלסט נעקאָנט זיצן מיטן בלייערנעם מלחמות קעגן אַנדערע, מיין פרינץ, איז ניט שטענדיק א העלדישקייט. איז די מערסטע פאַלן קעמפן די סאָלדאַטן אין מלחמות קעגן א שונא, וועלכן זיי קאָנען ניט, און צו וועלכן זיי טראָ־גען ניט די מינדסטע שנאה. זיי גייען בלוין אויף דעם שלאַכטפעלד און ברייגען זייערע לעבנס פאַר קרבנות, דערפאַר, ווייל זיי זיינען דערצו גע־צוואונגען פון זייערע הערשער. דאָס זיינען ניט קיין העלדן, פונקט ווי עס זיינען ניט קיין העלדן יענע, וועלכע ווילן זיך צוליב דער איינער אדער אַנ־דערער זאַך אויסצייכענען, און שטעלן זייערע לעבנס אין געפאַר. העלדן, אמת׳ע העלדן, זיינען יענע, וועלכע קאָנען קעגן זיך אַליין אָנפירן א מל־חמה און זיך אַליין באַזיגן . . .

חנה׳לעס האַרציקע ווערטער האָבן ניט פאַרפעלט זייער ווירקונג. עמעריך איז פון זיי אויפגעוועקט געוואָרן ווי פון א טיפן שלאָף, און ער האָט זיך געפילט גלייך ווי ער וואָלט מיט אַמאָל אָפּגעגאָסן געוואָרן מיט א קאַלטן עמער וואַסער. אזוי רערן האָט ער ביז איצט נאָך קיין שום פרוי ניט געהערט. קיין איינע פון די פרויען, מיט וועל־כע ער האָט זיך ביז איצט באַנעגנט, האָט נאָך ניט באַזאָגט אזא שערפן ווי דאָס. אַלע טעטעלייטן וועלן נאָר אין ריידן ווי זי, אירע ווערטער האָבן טיף אריינגעדרונגען אין זיין הארצן און דער ווירקונג איז אין אַלע אירע אָדערן געווען אַזאַ, אַן אויב אין אויף מיר. געפאַרן, וועלכע מיר וועלן ניט זיין שטאַרק געגוג א טראָ־גען, אבער וועלכע מיר מוזן פאַר יעדן פריין פאַרזייהן . . . מיין ליבע קאָן אייך ברייגען בלויז אומגלוק אבער ניט דאָס מינדסטע גלוק; אייער ליבע ווידער, קאָן ברייגען מיין גאַנץ פאַלק אין געפאַר. איר וועט ניט אויס־שטיין און זיך אויפהיטן אויף דער באַנק אזוי ווי פריער, כדי מיר זאָלן קאָנען ריידן ווי מענשן. אפשר האָט איר פאַרגעסן דעם אונטערשיד צווישן אונז ביידע, איך אבער האָב דאָס ניט פאַרגעסן. איך ווייס ווער איך בין און קאָן דערפאַר ניט דערלויבן אונ־ז׳ר קרוין פרינץ צו לייגן ביי מיינע פיס . . . . שטייט אויף און איך וועל אייערע פראַגן, וועלכע איר וועט מיר שטעלן.

— ניין, איך וועל ניט אויפשטיין ביז דו וועסט מיר נים זאָגן, אז אויך דו ליבסט מיך, אז דו ביסט א גרייט מיך צו שייגקען דיין האַנט אין דיין הארץ, אז דו וועסט מיך גליקלאַך מאַכן, ווייל נאָר דו, און דו אַליין ביסט די איינציקע, וואָס קאָן מיר ברייגען אמת׳דיק גליק.

— איך וועל ניט ענטפערן אויף קיין איינער פון איינערע פראַגן, — האָט חנה׳לע מיט א פעסטן טאָן געזאָגט, — ביז איר וועט ניט אויס־שטיין און זיך אויפהיטן אויף דער באַנק אזוי ווי פריער, כדי מיר זאָלן קאָנען ריידן ווי מענשן. אפשר האָט איר פאַרגעסן דעם אונטערשיד צווישן אונז ביידע, איך אבער האָב דאָס ניט פאַרגעסן. איך ווייס ווער איך בין און קאָן דערפאַר ניט דערלויבן אונ־ז׳ר קרוין פרינץ צו לייגן ביי מיינע פיס . . . . שטייט אויף און איך וועל אייערע פראַגן, וועלכע איר וועט מיר שטעלן.

— ניין, איך וועל ניט אויפשטיין ביז איר וועט מיר נים זאָגן, אז איך דו ליבסט מיך.

— איר וועט אבער מוזן ענדערן אייער באַשלוס, — האָט חנה׳לע רו־איק געענטפערט. — איר וועט דאָס מוזן טאָן טאַקע פאַר מיר, אויב איר האָט מיך ווירקלאַך ליב, און אויב איר וועט ניט וועלן אריינזוואַרפן אין אַן אומגליק מיך צוזאַמען מיט מיין נאָענאָן פאַלק . . . . איר טאָרט זיך ניט אונטערגעבן צו דעם איינפלוס פון אייערע געפילן, נאָר איר מוזט זיין א מאַן, א שטאַרקער מאַן, וואָס קאָן קעמפן ניט בלויז קעגן אַנדערע, נאָר נאָך מער, קעגן זיך אַליין . . . . פירן מלחמות קעגן אַנדערע, מיין פרינץ, איז ניט שטענדיק א העלדישקייט. איז די מערסטע פאַלן קעמפן די סאָלדאַטן אין מלחמות קעגן א שונא, וועלכן זיי קאָנען ניט, און צו וועלכן זיי טראָ־גען ניט די מינדסטע שנאה. זיי גייען בלוין אויף דעם שלאַכטפעלד און ברייגען זייערע לעבנס פאַר קרבנות, דערפאַר, ווייל זיי זיינען דערצו גע־צוואונגען פון זייערע הערשער. דאָס זיינען ניט קיין העלדן, פונקט ווי עס זיינען ניט קיין העלדן יענע, וועלכע ווילן זיך צוליב דער איינער אדער אַנ־דערער זאַך אויסצייכענען, און שטעלן זייערע לעבנס אין געפאַר. העלדן, אמת׳ע העלדן, זיינען יענע, וועלכע קאָנען קעגן זיך אַליין אָנפירן א מל־חמה און זיך אַליין באַזיגן . . .

חנה׳לעס האַרציקע ווערטער האָבן ניט פאַרפעלט זייער ווירקונג. עמעריך איז פון זיי אויפגעוועקט געוואָרן ווי פון א טיפן שלאָף, און ער האָט זיך געפילט גלייך ווי ער וואָלט מיט אַמאָל אָפּגעגאָסן געוואָרן מיט א קאַלטן עמער וואַסער. אזוי רערן האָט ער ביז איצט נאָך קיין שום פרוי ניט געהערט. קיין איינע פון די פרויען, מיט וועל־כע ער האָט זיך ביז איצט באַנעגנט, האָט נאָך ניט באַזאָגט אזא שערפן ווי דאָס. אַלע טעטעלייטן וועלן נאָר אין ריידן ווי זי, אירע ווערטער האָבן טיף אריינגעדרונגען אין זיין הארצן און דער ווירקונג איז אין אַלע אירע אָדערן געווען אַזאַ, אַן אויב אין אויף מיר. געפאַרן, וועלכע מיר וועלן ניט זיין שטאַרק געגוג א טראָ־גען, אבער וועלכע מיר מוזן פאַר יעדן פריין פאַרזייהן . . . מיין ליבע קאָן אייך ברייגען בלויז אומגלוק אבער ניט דאָס מינדסטע גלוק; אייער ליבע ווידער, קאָן ברייגען מיין גאַנץ פאַלק אין געפאַר. איר וועט ניט אויס־שטיין און זיך אויפהיטן אויף דער באַנק אזוי ווי פריער, כדי מיר זאָלן קאָנען ריידן ווי מענשן. אפשר האָט איר פאַרגעסן דעם אונטערשיד צווישן אונז ביידע, איך אבער האָב דאָס ניט פאַרגעסן. איך ווייס ווער איך בין און קאָן דערפאַר ניט דערלויבן אונ־ז׳ר קרוין פרינץ צו לייגן ביי מיינע פיס . . . . שטייט אויף און איך וועל אייערע פראַגן, וועלכע איר וועט מיר שטעלן.

— ניין, איך וועל ניט אויפשטיין ביז דו וועסט מיר נים זאָגן, אז איך דו ליבסט מיך.

— איר וועט אבער מוזן ענדערן אייער באַשלוס, — האָט חנה׳לע רו־איק געענטפערט. — איר וועט דאָס מוזן טאָן טאַקע פאַר מיר, אויב איר האָט מיך ווירקלאַך ליב, און אויב איר וועט ניט וועלן אריינזוואַרפן אין אַן אומגליק מיך צוזאַמען מיט מיין נאָענאָן פאַלק . . . . איר טאָרט זיך ניט אונטערגעבן צו דעם איינפלוס פון אייערע געפילן, נאָר איר מוזט זיין א מאַן, א שטאַרקער מאַן, וואָס קאָן קעמפן ניט בלויז קעגן אַנדערע, נאָר נאָך מער, קעגן זיך אַליין . . . . פירן מלחמות קעגן אַנדערע, מיין פרינץ, איז ניט שטענדיק א העלדישקייט. איז די מערסטע פאַלן קעמפן די סאָלדאַטן אין מלחמות קעגן א שונא, וועלכן זיי קאָנען ניט, און צו וועלכן זיי טראָ־גען ניט די מינדסטע שנאה. זיי גייען בלוין אויף דעם שלאַכטפעלד און ברייגען זייערע לעבנס פאַר קרבנות, דערפאַר, ווייל זיי זיינען דערצו גע־צוואונגען פון זייערע הערשער. דאָס זיינען ניט קיין העלדן, פונקט ווי עס זיינען ניט קיין העלדן יענע, וועלכע ווילן זיך צוליב דער איינער אדער אַנ־דערער זאַך אויסצייכענען, און שטעלן זייערע לעבנס אין געפאַר. העלדן, אמת׳ע העלדן, זיינען יענע, וועלכע קאָנען קעגן זיך אַליין אָנפירן א מל־חמה און זיך אַליין באַזיגן . . .

חנה׳לע : חנה׳לע ! — האָט ער צוויי מאָל אויסגערופן — זאָל איך פון דיינע ווערטער פאַרשטיין אז אויך דו ליבסט מיך ?

— יאָ, מיין פרינץ ! — האָט חנה׳לע געענטפערט, און צום ערשטן מאָל האָט זיך באַוויזן א טרער אין אירע שיינע אויגן. — יאָ, מיין פרינץ ! איך ליב אייך פון דער ערשטער מו־נוט אָן וואָס איך האָב אייך באַנעגנט, מיין הארץ, מיין לעבן, מיין נשמה, און אַלץ, וואָס איך באַזיץ, באַלאַנגט צו אייך, און נאָר צו אייך אַליין.

— און איך, נאָר האָב דאָס ניט געוואוסט ! איך האָב עס ניט געגלו־בט ! — האָט דער פרינץ אויסגערופן. — איך האָב אפילו פאַרשטאַנ־דען, אז איינגאַנצן גלייכגילטיק ביזטו אפשר ניט צו מיר, אבער איך האָב ניט געוואוסט צו חלומ׳ען, אז אויך דו האָסט מיך ליב מיט דעם גאַנצן האַר־צען. איצט אבער ווייס איך דאָס, איצט פיל איך דאָס, און איך דאַנק דיר, מיין טייערע ! דו האָסט אריינ־

(ווייטערעס קומט)

1 טאָג

נ. פ. פאַרטנאַי מענעדזשער

געדיינקט ! אז מיר קאָנען אייך געבן באַדיינונג אויב איר תאַר־ דריי קליינינג לאַנגט, אין אַלע אייערע — אָדער פאַרבן

PERTH DYE WORKS LTD. 37 266

א הארצלאַכע איינלאַדונג צו דער בר מצוה פון

ארטור קושניר

שבת פרשה נצבים

אַלע געדיינקען נאָך דעם גרויסן אומגליק וואָס האָט געטראָפן דער קושניר פאַמי־ליע, פון ראַבינסאָן סטריט, ווען ניין קינדער זיינען פאַר־בליבן יתומים, אָן פאָטער און מוטער, אין איין יאָר צייט.

די ליידיס סאָסייטי לאַרן דאַרום איין אַלע געוועזענע שכנים, גוטע־פריינט און קרובים צו קומען צו דער בר־מצוה פון ארטור קושניר.

דער בר־מצוה וועט אַליין דאַוונען פאַר׳ן עמוד מיט׳ן כאָר, וועט לייענען די גאַנצע סדרה פון דער וואָך, זאָגן מפטיר און האַלטן א פראַכט־פולע דרשה אויף דער טעמע: "אתם נצבים היום כלכם".

מרס. ד. ספּיוואַק, פרעזידענטן

פון וואָס זיין לאַכט

(פאָרזעצונג פון זייט 2)

ביז ער וועט ווידער באַקומען פון דער היים געלט. ער פאַלגט אבער, מען זאָל אים אויך אויסשטעלן אזא לעגי־טימאַציע אויף זיין נאָבאָן מיט זיין בילד. וואַטאַווא האָט תיכף ומיד דער־צו מסכים געווען און מאַכט אויף דעם אנדערן טאָג האָט ער אים אָנגעבראַכט אזא מין לעגיטימאַציע. און אז דער טיראַלער האָט זיך אויבערצייגט אַז ער קאָן אויף פאַרן אומזיסט אויף אַלע וועגן פון דער ליניע אויפן אים אין סאַלוטירן אויף די קאַנדוקטאָרן, האָט ער ניט געהאַט קיין שום מניעה צו מאַכן מיט וואָטאַווא א שריפטלאַכן פאַרטראָג, אז ער איז א שותף אויף פופציק פּראָצענט צום רווח פון דער ליניע פינף און ער האָט אים אויסגעגעבן א רעפּעשע־ צאַלט ווייטער מוזיקן דאַלאַר, זיך האָט ער איבערגעלאָזט בלויז פאַר אים טאָג צום לעבן, ווייל אין אַוונט קאָן ער דאָך שוין ניין מיט זיין לעגיטימאַציע איינצוקאַסירן די העלפט פון זיין רווח.

ווען ער איז אין אַוונט געקומען פון דער רעמיזע וואו די וועגן פון דער ליי־ניע פינף שטייען — לויט ווי וואָ־טאַווא האָט אים געוויזן און דאָרט פאַרלאַנגט זיין רווח, האָט מען אים געהאַלטן פאַר א משוגענער און מען האָט אים איבערגעגעבן דער פּאָליציי.

אָבער דאָרט האָט מען תיכף געזען אז מען האָט אים באַשווינדלט. עס האָט זיך אַרויסגעשטעלט אז דער שווינ־לער הייסן גאָר ניט וואַטאַווא אדער גרובנער, ווייל אויף אַלעכע נעמען זיינען ניט געווען אויסגעשטעלט קיין שטרעקנקאַרטן פון דער ליניע פינף.

דערווייל איז דער טיראַלער צוריק־געפאָרן אהיים בכדי דאָרט מיט זיין אינאַצענציע זיך צו טרייסטן פאַר די צוויי טויזנט דאָלאַר.

די שווינדלער קאָן מען ניט געפי־נען אַז נאָנץ ווייל לאַכט פון די גערי־בענע גוינערס . . .

א טאָג וועט קומען ווען איר וועט דאַרפן אויפהאַלטן אַן אַלטיטשקן

שטעלט אייך פאַר אז איר באַקומט א רעפּעשע — פון אייער פאָטער — וואָס שרייבט: "זון מיינער, איך בין אַלט און הילפלאָז. עס וועט קאָסטן 50 סענט א טאָג, מיך אויפצוהאַלטן וועסטו באַצאָלן?" וועט אייער ענטפער זיין: "איך קאָן עס ניט טאָן?"

א צייט וועט קומען — אויב איר וועט נאָר לעבן — וועט איר וועט דאַרפן אויפהאַלטן אזא אַלטיטשקן — טאָקע זיך אַליין.

עס קאָסט היינט ווייניקער ווי 50 סענט א טאָג, צו באַזאָרגן אים.

אין אייער ענטפער אַלץ נאָר : "איך קאָן עס ניט טאָן?"

לאָזט די מאַנופעקטשורערס לייף פאָליסי באַזאָרגן דעם אַלטן מאַן וואָס איר וועט זיין אמאָל.

THE MANUFACTURERS LIFE INSURANCE COMPANY

HEAD OFFICE - TORONTO, CANADA

Branch Office: 300 Huron & Erie Bldg., Winnipeg

W. A. KENNEDY, C.L.U., Branch Manager

M. WAISMAN, General Agent

איידנברידזשער נייעס

פון מ. אוסישקין

(שלום)

אויף האָבן מיר געהאַט טייערע נעסט — פרוי שטיינבערג און פרוי ווייסלדער. אַט די פרויען וואָס האָבן געזעען פייליכט אידן פאַרטערס אין אַזאַ ווילדערניש צום ערשטן מאָל, און אַזוי פיל אידן פאַרטערס מיט זייערע פרויען און קינדער צוזאַמען אין אייר זאָל, געווים צום ערשטן מאָל. אין אַט די פרויען, אין דער נאָענטער פאַרגאַנגענהייט פיל געהאַלפן אַזאַ ווילדערניש צום ערשטן מאָל, אַזוי ווי אַזוי פיל אידן פאַרטערס מיט זייערע פרויען און קינדער אין אַזאַ ווילדערניש, אין אַזאַ ווילדערניש צום ערשטן מאָל. דער טייף אויף זיי פאַרם, און די שיפל וואָס אייניקע פון אונ־ז׳ערע קינדער האָבן אין זייער לעבן ניט געזעען, האָט אונז אַהין געצויגן. און זיי, די פאַרטערס האָבן אונז מיט־געהאַלפן צום דערפאָלג. מיר האָבן דאַרטן געהאַט אַזאַ פרוי, אַזאַ מאַן, אַזאַ מיידל, אַזאַ בחור, אַזאַ קינדל, אַזאַ מאַן, אַזאַ פרוי